

نیمز جینز: شلوارهای جین دوستدار محیط زیست

این دو پیش از راه اندازی برند خود، چندین سال در حوزه مشاوره کسب و کار فعالیت داشتند. همه چیز از سال ۲۰۱۸ آغاز شد. طی حراج بلک فرایدی، هر دو واقعا کلافه شده بودند چون نتوانستند شلوارهای جین پیدا کنند که کاملا فیت تنشان باشد.

دنیا به یاد آورد که تمام عمرش همین مساله را داشته. تصمیم گرفتند با راه اندازی یک شرکت تولیدکننده شلوار جین متفاوت، مساله را حل کنند. او می گوید: «ابتدا درباره مشتریها تحقیق کردیم. به مراکز خرید می رفتیم، مردم را کنار می کشیدیم و می پرسیدیم که ایراد شلوارهای جین چیست؟ یکی می گفت کمرشان هیچ وقت اندازه ام نیست، یکی می گفت هیچ وقت به اندازه کافی بلند نیستند. این طوری می توانستیم مشکل را شناسایی کنیم.» آنها گرچه چیزی درباره پروسه تولید شلوار جین نمی دانستند اما می دانستند قطب تولید جین دنیا کجاست. لس آنجلس.

هرچند طبق داده ها، نیویورک، شهر لباس و مد است اما تعداد افرادی که در لس آنجلس، پارچه برش می زنند، می دوزند و لباس را تکمیل می کنند دوبرابر نیویورک است تا جایی که بسیاری این شهر را، پایتخت پوشاک آمریکا می دانند. پس به لس آنجلس رفتند.

در کمد لباس هر کسی، یک شلوار جین پیدا می شود اما پیدا کردن یک شلوار جین «عالی» که کاملا اندازه باشد و روی تن بنشیند، یک پروسه خسته کننده است.

به همین علت، خیلی ها به خریدن یک شلوار «خوب» اکتفا می کنند. «دنیا رودریگز» و همسرش «آندره رامیرز» که پس از سالها آزمون و خطا کاملا با این مشکل آشنا شده بودند، در سال ۲۰۲۰، شرکت «نیمز جینز» را تاسیس کردند.

این برند که در لس آنجلس واقع شده، تولیدکننده جین های سفارشی است و شعارش این است: تولید جین های پایدار و دوستدار محیط زیست و مناسب برای همه افراد با اندام های مختلف.

دنیا می گوید: «ماموریت ما این است که به افراد با اندام ها و سایزهای مختلف، کمک کنیم تا در شلوار جین خود، احساس خوب و اعتماد به نفس داشته باشند چون این حق همه است. و همزمان، مجبور نباشیم در پروسه تولید محصولاتمان، به سیاره زمین یا انسان ها آسیب بزنیم.»

او که ۲۶ ساله و اصالتا اهل ونزوئلاست، در دانشگاه، موسیقی خوانده. آندره نیز اصالتا مکزیک و فارغ التحصیل رشته مهندسی شیمی است.

تا زمانی که مشتری، اندازه‌هایش را نفرستاده و سفارشی روی وبسایت ثبت نشده، هیچ شلواری تولید نمی‌شود.

دنیل می‌گوید: «ما هرگز محصول اضافه، تولید و انبار نمی‌کنیم چون در معرض ریسک دور انداختن هستند یا ممکن است به نوعی، سر از دفتنگاه زباله‌ها در بیاورند.» بسته‌بندی جین‌ها ۱۰۰ درصد قابل بازیافت است. از سوی دیگر، تولید جین، نیازمند آب است. مثلاً برای تولید هر شلوار برند لیوایز، ۳۷۸۱ لیتر آب مصرف می‌شود.

به‌علاوه، این برندها سالانه میزان قابل توجهی دی‌اکسید کربن منتشر می‌کنند. نیمز برای جلوگیری از این مشکلات، از پارچه‌های پس‌مانده‌ای که معمولاً دور ریخته یا سوزانده می‌شوند، استفاده می‌کند.

این پارچه‌ها به اندازه پارچه‌های دیگر، باکیفیتند. آنها این پارچه‌ها را از سایر برندها می‌خرند و به آنها، شانس زندگی می‌دهند؛ زندگی در قالب یک شلوار جین عالی. اینها تنها چند مورد از اقدامات نیمز برای حفاظت از محیط زیست هستند.

دنیل می‌گوید: «زمانی که نیمز را تاسیس می‌کردیم، نمی‌دانستم صنعت مد و شلوار جین تا چه حد وحشتناک است. از نظر اخلاقی، درست نیست که چیزی را دور بریزیم، به‌ویژه وقتی از اثرات بلندمدت آن بر محیط زیست باخبریم.» او معتقد است که صنعت مد و پایداری، به‌شدت به هم مرتبطند.

نیمز علاوه بر تمرکز بر محیط زیست، سلامت و ایمنی کارکنان، شرایط کار و پرداخت حقوق منصفانه به آنها را نیز در اولویت دارد. آنها معتقدند که کاهش ضایعات و پایداری، همان‌قدر مهم است که ایجاد رابطه صمیمانه با کارکنان. آندره در پایان می‌گوید که در آینده، بسیاری از لباس‌ها سفارشی خواهند بود. او می‌پرسد: «وقتی می‌توانی لباسی بپوشی که منحصر برای خودت دوخته شده و قیمتش مناسب است، چرا لباسی بخری که برای یک سایز استاندارد و متوسط دوخته شده؟»

مترجم: مریم مرادخانی
منبع: Calo.org

سابقه فعالیتشان در حوزه مشاوره، کمک کرد تا جای خود را در صنعت پوشاک پیدا کنند. آندره می‌گوید: «مشاوره کسب‌وکار به ما کمک کرد تا به سوالات کلیدی جواب دهیم. مثلاً اینکه چطور باید عملیات‌ها را راه‌اندازی کنیم؟ شلوارها را کجا تولید کنیم؟ سیستم‌ها و پروسه‌ها را چطور راه بیندازیم که سفارشی باشند؟ چون آن زمان، چنین چیزی وجود نداشت. منابع را از کجا تامین کنیم؟»

آنها قبل از معرفی برندشان به دنیا، ابتدا درباره جین تحقیق کردند. حتی یاد گرفتند که هر شلوار دارای چه اجزایی است. از زیپ تا دکمه‌ها.

در مارس ۲۰۲۰، محصولات خود را به‌طور محدود عرضه کردند. در بحبوحه کرونا، فروش جین آسان نبود چون مردم در خانه‌هایشان قرنطینه بودند و شلوار گرمکن می‌پوشیدند. شروع کار، روند کندی داشت اما آندره معتقد است که این، یک موهبت بود چون اجازه داد محصول اولیه را با آرامش تست کنند، از مشتری‌های اول، بازخورد بگیرند و نیازهایشان را شناسایی کنند.

اگر تعداد سفارش‌ها خیلی بالا می‌بود، ممکن بود از پا دربیایند. آندره می‌گوید: «هیچ اتفاقی بی‌دلیل نیست.»

فرآیند تولید جین سفارشی، بسیار گران بود. از جمله ماشین برش لیزری. آنها که کماکان به شغل مشاوره نیز مشغول بودند، ناچار شدند هرچه پس‌انداز داشتند را صرف کسب‌وکارشان کنند. اما در صنعت جین، مشکلات فقط محدود به پول نیست. لباس‌های جین به‌شدت به محیط زیست آسیب می‌زنند. فقط در آمریکا، سالانه بیش از دو میلیارد شلوار جین تولید می‌شود. پارچه جین معمولاً از کتان ۱۰۰ درصد بافته می‌شود. اما طی سال‌های اخیر، جین کشی طرفدار پیدا کرده که شامل اسپندکس (نوعی الیاف مصنوعی) است.

این ماده، روی پایداری شلوار جین، تاثیر می‌گذارد. این دو وقتی فهمیدند که تولید جین تا چه حد به محیط زیست آسیب می‌زند، انگیزه پیدا کردند که روی یک موضوع دیگر نیز تمرکز کنند: مشخصات جین‌ها. پایداری، یکی از ارزش‌های محوری برند نیمز است.

از سوی دیگر، برای جلوگیری از تولید بیش از حد، آنها زمانی اقدام به تولید می‌کنند که سفارشی ثبت شده باشد.